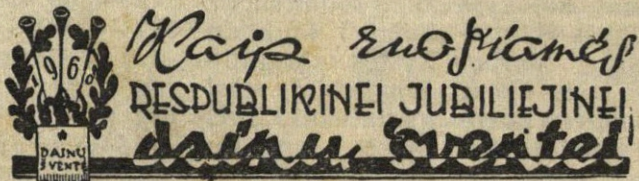


LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ
DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų
Kupiškis,
1960 m. birželio 1 d.
Trečiadienis
Nr. 43 (1424)
Kaina 15 kap.



Šiuo metu, kada visų kolūkių žemdirbiai užbaigia pasukinius pavasarinės sėjos darbus, rajono darbo žmonės ruošiasi ir XI rajoninei dainų šventei, kuri įvyks birželio 12 dieną „Kiškio“ miške. Būsimojoje dainų šventėje dalyvaus apie 3000 dalyvių, tai yra dvigubai daugiau, negu praėjusiais metais. Įdomus ir tas faktas, kad mūsų rajoninė dainų šventė savo dalyvių skaičiumi prilygsta 1924 m. įvykusiai visos Lietuvos dainų šventei. Joje dalyvaus 20 kolūkinų chorų, trijų rajono vidurinių mokyklų, rajono kultūros namų ir 21 vaikų choras; šoks 35 kolūkiniai liaudies šokių rateliai, keturi vidurinių mokyklų ir 21 vaikų šokių ratelis. Rajono kultūros namų šokių ratelis paruošė šventei TSRS tautų šokių siuitą.

Rajoninėje dainų šventėje gausiai dalyvaus ir muzikantai. 180 žmonių kolektyvą jungia 10 kaimo kapelių, vidurinės mokyklas atstovaus du skudučių ansambliai. Šventėje pasirodys ir du pučiamųjų instrumentų orkestrai. Rajoninės dainų šventės programa yra pilnas respublikinės dainų šventės repertuaras. Šiomis dienomis pasiruošimas dainų šventei tampa vis organizuotesnis ir našesnis. Gegužės 22 dieną rajono kultūros namuose įvyko pirmoji jungtinė repeticija. Joje dalyvavo 15 chorų, nes ne visi kolūkių pirmininkai išskyrė transporto priemones saviuostiniams atvykti į rajono centrą. Vien dėl „Antašavos“ kolūkių pirmininko A. Tamulionio kaltės kolūkių choristai nedalyvavo repeticijoje. Panašiai pasielgė ir kai kurių kitų kolūkių valdybos. Nesudarydami sąlygų saviuostiniams atvykimui, jie apsunkino jungtinės repeticijos darbą. Nors kolūkių liaudies šokių kolektyvai repetavo be muzikos, jų pirmieji žingsniai jungtinėje repeticijoje buvo gana neblogi.

Rajoninė meninės saviuostinės kolektyvų apžūra atrinko kandidatus į respublikinę dainų šventę. Šeši rajono chorai — M. Melnikaitės v., „Nemuno“, „Šviesos“ kolūkių, rajono kultūros namų, VI. Rekašiaus v. ir Subačiaus vidurinių mokyklų vyks į Vilnių. Žinoma, galutinis kandidatų atrinkimas bus daromas rajoninės dainų šventės metu.

Ruošiama ir dainų šventei vieta. Jau visiškai paruošta estrada, baigiami įrengti suolai, šventę galės stebėti virš 3000 žiūrovų. Rajono kultūros skyrius šiuo metu deda visas pastangas, kad kaip galima geriau būtų pasiruošta dainų šventei. Šiais metais bus atspausdinta keli tūkstančiai kvietimų, kurie išlektu bus išmėtyti virš Pandėlio ir Panevėžio rajonų. Visiems dainų šventės dalyviams bus įteikta XI rajoninės dainų šventės ženklukai.

Visi rajono darbo žmonės su nekantrumu laukia šio šventinio įvykio rajono gyvenime ir linki dainų šventės dalyviams ir vadovams didžiulio pasisekimo.



„Uoginių“ kolūkyje paukštininkystei sąlygos tokios pat, kaip ir kituose rajono kolūkiuose. Nėra nei labai gerų pastatų, nei kitokių patogumų, tačiau paukštininkų rezultatai — puikūs. Kame gi reikalas? Į šį klausimą galima atsakyti labai trumpai — reikia nuoširdžiai ir sąžiningai dirbti!

Tokia nuoširdi, mylinti savo darbą paukštininkė yra Vincė Brazdžiūnienė. Praėjusiais metais ji iš 151 vištos gavo po 137 kiaušinius iš kiekvienos. Tai vienas iš pačių geriausių pasiekimų visame rajone.

Su dar geresniu rezultatu pasiryžau sutikti Tarybų Lietuvos dvidešimtmė, — sako paukštininkė Brazdžiūnienė. — Tam negailiu visų savo pastangų.

Nuotraukoje: V. Brazdžiūnienė.
VI. Puožo nuotr.

Š. m. gegužės 27 d. rajono kultūros namuose įvyko Kupiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos šeštojo šaukimo aštuntoji sesija. Joje buvo apsvaistytas klausimas „Dėl visuomenės vaidmens padidėjimo kovojant su nusikalstamumu ir viešosios tvarkos pažeidėjais“. Šia tema pranešimą padarė rajono prokuroras Algis Dankantas.

Plačiau apie sesiją skaitykite sekančiame „Stalino keliu“ numeryje.

DRAUGO N. CHRUŠČIOVO KALBA, PASAKYTA VISASĄJUNGINIAME KOMUNISTINIO DARBO BRIGADŲ IR SPARTUOLIŲ LENKTYNIAVIMO PIRMŪNŲ PASITARIME 1960 METŲ GEGUŽĖS 28 DIENĄ, RAJONO DARBO ŽMONES SKATINA DAR NAŠIAU DIRBTI, KAD KURIAMUOJU DARBU STIPRINTUME TAIKĄ, UŽTIKRINTUME PERGALĘ EKONOMIŠKAI LENKTYNIAUJANT SU KAPITALIZMU!

KUKURŪZŲ AUGINTOJŲ

Kukurūzų pasėliai nuakėjami lengvomis akėčiomis po 4—6 dienų nuo jų pasėjimo. Tuomet jau spėja sudygti piktžolės, ir, akėjant dirvą lengvomis akėčiomis, jas galima lengvai sunaikinti, nenaudojant rankų darbo. Geriausia praktikuoti akėjimą įstrižai eilių. Šį darbą labai svarbu atlikti laiku, jo nesuvėluoti prieš sudygstant kukurūzams.

Kai kuriuose rajono kolūkiuose kukurūzai jau sudygę. Kada daigai jau sutvirtėja, pasėlius reikalinga vėl nuakėti. Akėti reikia giedros dienos antroje pusėje. Tuomet mažiau pažeidžiama augalų. Kada kukurūzai sudygsta eilėmis, eilės išryškėja, būtina purenti tarpueilius 8—10 cm gilumu dviem kryptimis. O kada kukurūzai išleidžia du-tris lapelius, reikia dar kartą akėti.

Dabar atėjo laikas po sėjos dar nesudygusių kukurūzų plotus nupurkšti piktžolės naikinančiais chemikalais 2,4—D arba Dikonyrt. Vienam ha šių chemikalų, skaitant veikiančios medžiagos, duodame 1,5—2 kg. Vandens vienam ha reikalinga apie 300 litrų.

Adomas Nauckūnas
Žemės ūkio inspekcijos vyr. agronomas

**J. Dipono,
B. Meškelio,
A. Beresnevičiaus
kvadratai**

Seniai sužaliavo miškai. Kuris laikas kaip peržydėjo vyšnios, obelys, baigia žydėti alyvos. Kartus gražiausiu metų laiku mūsų kolūkyje gyventi kyla laukų galiūnas — kukurūzai. Juos auginti mūsų kolūkių nariai iš anksto kruopščiai ruošėsi. Žemė gerai buvo patręšta organinėmis ir mineralinėmis trąšomis. Kolūkių traktorininkai J. Diponas, B. Meškelis kelis kartus skersai ir išilgai kultivatoriais pure-

no dirvą, ruošė ją sėjai. Ir štai daugiau kaip prieš savaitę kolūkių traktorininkas A. Beresnevičius išvairavo savąjį „Belorusj“ traktorių į pavasariu alsuojančią, dosnią dirvą. Kvadratais į lizdus bėrė auksu žėrinčius grūdus sėjamoji SKGN-6. Greitai didėjo lizdų eilės. Jos išruožavo visas kukurūzams skirtas dirvas.

Dabar prasidėjo jau vasara. Ji ypač palanki kukurūzų augintojams. Šilta ir drėgmės užtektinai. Tik praėjus 7—10 dienų po kukurūzų sėjos žaliasis galiūnas mechanizatorius ir visus kukurūzų augintojus apvainikavo pirmomis pergalėmis. Išryškėjo pasėlių kvadratai. Mechanizatoriai J. Diponas, B. Meškelis, A. Beresnevičius šiandieną jaučiasi labai patenkinti, nes kolūkiečiai, visi gyvulininkystės darbuotojai kukurūzų augintojams patikėjo ypatingai svarbų darbo barą. Mechanizatoriai pasiryžę nieko neapvilti. Jie dirba taip, kad kukurūzai užaugtų nenaudojant rankų darbo. Jau atliktas pasėlių akėjimas, rengiamasi purenti tarpuogius. O žalieji pasėlių kvadratai vis daugiau ir daugiau stiebiasi.

A. Laisvūnas
K. Petrauskas

„Gegužės Pirmosios“ kolūkis

ŠIANDIEN — TARPTAUTINĖ VAIKŲ GYNIMO DIENA

Jie po tiesos žvaigžde bus gimę,
Ženkle negėstančios dienos, —
Jie negirdės kurtaus sprogo,
Šiurpios bombonešių dainos.
S. Nėris



Apylinkių tarybose

Mūsų apylinkės ribose yra keturi kolūkiai. Vieni iš jų ūkiniu - organizaciniu atžvilgiu yra silpnėsi, kiti — stipresni, tačiau visiems reikalinga vienokia ar kitokia apylinkės Darbo žmonių deputatų tarybos parama. Toks kolūkis, kaip „Alizava“, iki 1956 m. buvo labai atsilikęs ir buvo net 60000 rb įsiskolinęs. Tai buvo pats silpniausias kolūkis Alizavos apylinkėje. Tik sekanciais metais, pradėjus dirbti naujam pirmininkui Albertui Valuntai, padėtis iš pagrindų pasikeitė. Apylinkės Taryba daug kuo padėjo jam žengiant pirmuosius žingsnius naujame darbe. Dirbdamas ranka rėmė su apylinkės Tarybos deputatais, A. Valunta pasiekė gana gerų rezultatų. Dabar šis kolūkis yra ekonomiškai stipriausias apylinkėje ir yra iškovojęs LKP rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto pereinamąją Raudonąją vėliavą mėsos gamyboje už pirmą šių metų ketvirtį. Kolūkio pirmininkas sudaro sąlygas kolūkiečiams dalyvauti meninėje saviveikloje. Neseniai saviveiklininkams buvo nupirkti tautiniai drabužiai. Džiugu, kad minėtas kolūkis tiek ūkiniu, tiek ir kultūriniu atžvilgiu sparčiais žingsniais žengia į priekį.

Visiškai kitokia padėtis yra „Naujo gyvenimo“ kolūkyje (pirmininkas J. Staugaitis). Čia, visų pirma, buvo suvėluota kukurūzų sėja, o pats pirmininkas stengėsi tai nusišlepti nuo deputatų, neduodamas žinių apie sėjos eigą. Pats J. Staugaitis tokiu atsakingu pasirodymo pavasario sėjai metu išvažiavo atostogauti, visus organizacinio darbo sunkumus suversdamas savo pavaduotojui P. Liauškai. Blogi reikalai kolūkyje ir su kultūriniu-masiniu darbu. Be to, valdyba neduoda saviveiklininkams inventorius, neišskiria reikalingų lėšų. Nusišalinęs nuo Tarybos deputatų paramos, J. Staugaitis savo darbe dažnai prileidžia klaidų. Pagal artelės narių visuotinio susirinkimo priimtą nutarimą kolūkiečių vienam šeimos nariui be pateisinamos priežasties nedalyvaujant gamyboje, pasodinus sklypas sumažinamas iki 15 arų. Tuo tarpu pirmininkas, pagalvojęs, kad tai per daug neveiksminga priemonė, savavališkai daugiau sumažina kolūkiečio sklypelį.

Beveik kiekviename apylinkės kolūkyje yra po kelis deputatus. Visi jie betarpiškai dalyvauja gamyboje ir savo sąžiningu, atsidavusiu darbu rodo pavyzdį kitiems. „Alizavos“ kolūkyje dirbanti karvių melžėja deputatė Vl. Jokubkienė pernai iš kiekvienos prižiūrimos karvės pri-

Kaip mes dirbame

melžė po 3400 kg pieno. Nedaug nuo jos atsilieka ir „Gegužės Pirmosios“ kolūkio karvių melžėja J. Vilčinskienė. Už puikų darbą visų mėgstamas ir gerbiamas to paties kolūkio žemdirbys deputatas A. Prokofjevas. Visi šitie draugai, dirbdami gamyboje, pastebi ir iškella daug trūkumų, kurie tuoj pat apsvarstomi. Taip pat jie atlieka didelį agitacinį - propagandinį bei aiškinamąjį darbą kolūkiečių tarpe.

Kalbant apie atskirą Tarybos deputatų veiklą, negalima nepaminti deputatės P. Glemžaitės. Ji yra kultūros švietimo nuolatinės komisijos pirmininkas, kuri pastaruoju metu labai išvystė savo veiklą. P. Glemžaitė yra viena iš pačių autoritetingiausių deputatų apylinkės darbo žmonių tarpe.

Kadangi pats pagrindinis ir svarbiausias pavasario darbų etapas yra sėja, Taryba nuo pat pavasario pradžios ėmėsi vadovauti jai. Buvo sušaukta sesija, kurioje išnagrinėjome eilę klausimų, susietų su pavasario sėja ir apylinkės kultūrinių įstaigų darbų sėjos laikotarpyje. Buvo sudarytos iš deputatų tarpo komisijos, kurios prižiūrėjo sėjos eigą, padėjo atsiliekančioms kolūkėms arba brigadoms. Šiuo atsakingu laikotarpiu kolūkių brigadininkai, teisingai supratę savalaikės sėjos reikšmę, darbus atliko gana organizuotai ir laiku. Pavyzdžiui, „Alizavos“ kolūkyje gerai tvarkėsi I laukininkystės brigados brigadininkas Br. Glemža. Nuo jo nedaug kuo atsiliko ir III laukininkystės brigada, vadovaujama Br. Medelinsko. Už tai II brigada, kur brigadininku dirba P. Gabrėnas, visą laiką atsilikdavo. Padėčiai pagerinti čia daugiausia ir padėjo apylinkės Tarybos deputatai.

Visą laiką pavasario sėjos darbuose pirmavo „Gegužės Pirmosios“ kolūkis (pirmininkas Br. Grybauskas). Ypač paminėtina šio kolūkio I brigada (brigadininkas Vyt. Diponas) ir II brigada (brigadininkas J. Matulis), kur gerai organizuotai ir sparčiai buvo užbaigta ne tik grūdinių bei techninių kultūrų sėja, bet ir pasodinti kukurūzai. „Naujo gyvenimo“ kolūkyje, palyginti, neblogai tvarkėsi I brigados žemdirbiai (brigadininkas Br. Samulionis).

Vykstant pavasario sėjai, apylinkės Taryboje reguliariai buvo vedamas pavasario sėjos eigos grafikas. Visą laiką, kaip minėjome, pavasario sėjos darbuose pirmavo „Gegužės Pirmosios“ kolūkis, o paskutinėje vietoje buvo „Žadeikiai“.

Be dalyvavimo pavasario sėjos kampanijoje, apylinkės Tarybos deputatai rūpinasi ir kitais klausimais, kurie liečia apylinkės gyventojų buitį. Taryba paskelbė geriausio apylinkėje geliių darželio konkursą, kuriame numatytos net trys piniginės premijos. Ypač didelis dėmesys skiriamas sanitarinei būklei ir gyventojų sanitarinės kultūros kėlimui. Tam tikslui sudarytos kolūkiuose ko-

misijos, kurios atsakingos už tvarką ir švarą savame kolūkyje. Jos Tarybos sesijos metu atsiskaitys apie savo nuveiktą darbą.

Viešosios tvarkos apylinkėje palaikyme aktyvią pagalbą teikia suorganizuota liaudies draugovė. Labai gerai dirba draugininkai „Žadeikių“ kolūkyje, kur draugovės tarybos pirmininkas yra Vytautas Dilys. „Alizavos“ kolūkyje draugininkams gerai vadovauja vidurinės mokyklos mokytojas Vytautas Jokubka.

Alizavos apylinkės Darbo žmonių deputatų taryba ir jos deputatai, vadovaudamiesi TSKP CK bei Tarybinės vyriausybės nutarimais, ir toliau dės pastangas, kad diena iš dienos gražėtų tarybinis gyvenimas, dar gražiau gyventų kolūkiečiai.

V. Genytė
Alizavos apylinkės DŽDT pirmininkas

Kukurūzai pasodinti

„Pirmūno“ kolūkio kolūkiečiai šį pavasarį lauko darbus atliko sparčiai ir organizuotai. Jie anksčiau užbaigė vasarinę kultūrų sėją, pasėjo 23 ha cukrinių runkelių, pasodino 28 ha bulvių.

Kukurūzų sodinimas kolūkyje — vienas iš rimčiausių darbų. Šiuo metu čia ir darbo diena prasideda žymiai anksčiau, negu paprastai. Ir kaipgi neprasidės anksčiau, jeigu pats kolūkio pirmininkas A. Slavinskas pirmas pasirodo kolūkio laukuose. Kukurūzai buvo

sodinami mechanizuotu būdu. Mechanizatoriai P. Kaveckas ir A. Zdašinskas, prikabinę prie traktoriaus „Belorusj“ kaupikus, per dieną spėjo kvadratinio-lizdinio būdu suženklinti po 7—8 ha.

Pirmieji kukurūzų sodinimą užbaigė I laukininkystės brigados žemdirbiai (brigadininkas J. Šulskys ir grandininkas—J. Malinauskas). Per tris dienas šioje brigadoje buvo pasodinta visi užplauoti 21 ha kukurūzų. Šauniai padirbėjo kukurūzų sodinime

kolūkiečiai E. Tolūšienė, S. Vanašienė, J. Navaslauskaitė, V. Lavičius, P. Urbonas ir kiti. Kolūkyje pasodinta 44 ha kukurūzų. Jie buvo sodinami į gerai išrudens patręštą organinėmis trąšomis žemę. Į kiekvieną ha buvo išvežta po 25 tonas mėšlo, po 200 kg zuperio, 150 kg kalio, o papildomai buvo dar patręšta po 100 kg salietros.

Iš vieno ha pirmūniečiai išpa-reigojo gauti ne mažiau kaip po 500 cnt žaliosios kukurūzų masės. J. Styra

DRAUGAUTI IR LENKTYNIAUTI



Draugystė! Didi šio žodžio tizana, kurie petys petin prasmė. Jame sutelpa visa kovojo prieš hitlerinius oku-geriausią, ką gali dovanoti pantus. Meno saviveiklos ko-žmogaus širdis. Bičiuliški ry-

šiai sieja švenčionių ir Postavų — dviejų kaimyninių Lietuvos ir Baltarusijos rajonų darbo žmones. Jie kartu surengė Lietuvos ir Baltarusijos tautų draugystės savaitę, kuri tapo šviesa, džiugia švente.

Ivyko gausūs šių rajonų atstovų susitikimai. Savo patyrimu, kaip kelti gyvulių produktyvumą, dalinosi kolūkiečiai, vieni pas kitus lankėsi pedagogai, moksleiviai, kultūros namų artistų susitikimuose dalyvavo lietuviai ir baltarusiai — buvę par-

Daug jaudinančių jausmų sukėlė šie susitikimai lietuviams ir baltarusiams. Broliškybės ryšių stiprinimas padidino abiejų rajonų žemdirbių kūrybinę energiją, jų siekimą dar geriau dirbti, vykdančiam socialistinius įsipareigojimus, septynmečio užduotis.

Šioje nuotraukoje matome vieną švenčionių ir Postavų kėsi pedagogai, moksleiviai, kultūros namų artistų susitikimuose dalyvavo lietuviai ir baltarusiai — buvę par-

M. Baranausko nuotr.

TIK 14,5 PROC!

„Skodinio“ kolūkio gyvulininkystės darbuotojai įsipareigo šiais metais iš kiekvienos visuomeninės karvės primelžti ne mažiau kaip po 2100 kg pieno.

Baigiasi pirmasis šių metų pusmetis. Ką gi rodo šio laikotarpio rezultatai „Skodinio“ kolūkyje? Pasirodo, kad iki šiai dienai kolūkyje iš kiekvienos karvės primelžta vidutiniškai tik po 300 kg pieno. Socialistiniai įsipareigojimai pieno gavyboje įvykdyti tik 14,5 proc. Atsilikimui likviduoti dabar, ganiavos laikotarpiu, reikia pasiekti, kad kiekvieną mėnesį iš karvės būtų primelžiama ne mažiau kaip po 350 kg pieno.

350 KG

PIENO IŠ KIEKVIENOS KARVĖS JAU ŠI MĖNESI TURI BŪTI!



Adomėnas, V. UŽVIS SUNKIAU. 4 v. komedija. V., Valst. grož. lit. 1-kl., 1960. 110 p. 4.000 egz. Rb 3,35.

Keturių veiksmų komedija kolūkinė tematika, pirmą kartą pastatyta Kapsuko dramos teatre 1959 m. ir susilaukusi didelio pasisekimo.

Dostojevskis, F. BROLIAI KARAMAZOVAI. 4 d. romanas su epilogu. T. 2. Vertė M. Miškinis. V., Valst. grož. lit. 1-kl., 1960. 683 p. 15.000 egz. Rb 9,80. Įrista.

Miškinis, Antanas. Eilėraščiai. Pieš. P. Rauduvės. V., Valst. grož. lit. 1-kl., 1960. 218 p. su iliustr. 10.000 egz. Rb 4,50. Įrista.

DARBAS VERDA

„Ateities“ kolūkio nariai šiais metais padirbėjo iš širdies. Jau kuris laikas kaip baigta sėja, pasodinti cukriniai runkeliai. Stro-piai dirbo kolūkie-

tės V. Lukšienė, A. Varkalytė, D. Augustauskaitė, E. Gaidimauskienė ir daugelis kitų. Šiuo metu pa-grindinė darbo jėga nukreipta į kukurūzų sodini-

mą, priežiūrą. Tik gaila, kad i darbs-čių ir sąžiningų kolūkiečių eiles vis dar neįsijun-gia P. Juozevi-čiūtė ir G. Zavadskienė.

R. Smilius

NAUJOS VASAROS STOVYKLOS

„Aukštaičių“ talpų. Vasarą kiaules numatoma laikyti specialiai įrengtose stovyklose. Štai dėl ko ir net trigubai daugiau bekonų, kada tavo darbas bus mechanizuotas, bus daug ir gerų kolūkyje pa-

stropiai dirbda-

mi, baigia įrengti dideles vasaros stovyklas. Be abejo, tai palengvins kiaulių šerikų darbą, bus galima išauginti žymiai daugiau bekonų.

B. Šapalas

STALINO KELIU

2 psl. 1960 m. birželio 1 d.



PRIE NEMUNO KITAS IŠAUŠO JAU RYTAS...

21 tūkstantis saviveiklininkų dalyvavo Kaune dainų ir liaudies šokių šventėje. Beveik trečdalis miesto gyventojų susirinko į papuoštą dainų slėnį, Ažuolyną. Suvažiavo čia ir daug svečių iš aplinkinių rajonų, iš Latvijos, Estijos, Baltarusijos, Ukrainos.

Tai dainuoja miesto darbo žmonės, kovojantys už septynmečio plano įvykdymą pirmą laiką.

— Į miesto dainų šventę Kauno saviveiklininkai atėjo su gražiais laimėjimais, — pareiškė dainų šventėje dalyvavęs Lietuvos TSR nusipelnęs meno veikėjas Konradas Kaveckas. — Nėra abejonės, kad tie laimėjimai kasmet gausės ir tobulės.

Taip, laimėjimai gražūs. Kaunas dar niekada negirdėjo tiek dainų ir muzikos, nematė tiek giedrios nuotaikos, kiek švenčiant dvidešimto tarybinio gyvenimo pavasario dainų ir šokių šventę. Nuotraukoje: dainuoja jungtinis choras.

K. KAUKAS
(ELTOS koresp.).

Skaitytojai apie religijos žalą

MELO IR APGAULĖS NEPASLĖPSI

Mano kaimynė Eleonora T. gy! Argi ne tikinčiųjų sąskaita tą pavasario sekmadienį iš bažnyčios grįžo labai susijaudinusi, tiesiog priblokšta.

— Visko mačiau, visko girdėjau, — su ašaromis akyse skundėsi religinga moterėlė, — bet to iš šventos bažnyčios nesitikėjau...

Kelias savaites religingos moterėlės taip ir neturėjo kitos kalbos.

Kas gi iš tikrųjų įvyko?

Per Kazimiero atlaidus Kupiškio bažnyčioje pamokslą sakė Palėvenės bažnyčios klebonas Pranas Masilionis. Jau iš karto moterėlės pastebėjo, kad geruoju nesibaigs. Klebonas įlipo į sakyklą, rūščiai apžvelgė apytuštę bažnyčią, dar labiau paraudo, skambiai atsikosėjo, trenkė kumščiu, na ir pradėjo. Prakeikė visus — ir kas dar lanko bažnyčią, ir tuos, kurie nelanko. Tuos, kurie lanko, keikė už tai, kad per mažai lanko ir kunigams per mažai duoda. Keikė tikinčiuosius ir už tai, kad varu nevaro tų, kurie geruoju bažnyčion neina. Dvigubai daugiau kliuvo tiems, kurie jau visiškai užmiršo „dievo namus“... Laimė, kad pastarieji negirdėjo tų visų keiksmų, nes pats didžiausias burnotojas, ir tas būtų išsiraudęs, klausydamasis tokių kunigo žodžių. Neveltui religingos moterėlės ir dabar dar prisimena tuos nelemtuosius atlaidus. Kai kurios dabar net iš toli bažnyčios bijo, nes ne tik keikti, bet ir klausyti baurių kalbų — nuodėmė!..

Bergždžios jūsų pastangos, dvasiškas tėveli! Kaip jūs besinervintumėte ir beirstumėte, kaip beprakeiktumėte tikinčiuosius ir netikinčiuosius — melo ir apgaulės, kuri sklinda iš bažnyčios, tuo neapginsite! Tarybiniai žmonės kasdien vis daugiau ir daugiau įsitikina religijos ir jos tarnų veidmainiškumu, išnaudotojiška prigimtimi. Kas gi dabar pas mus nežino, kad religija ir jos tarnai visur ir visada padėjo išnaudotojams engti darbo žmo-

gų! Argi ne tikinčiųjų sąskaita ir dabar religininkai, nedirbdami naudingo darbo, lobsta?

Kas gi tas kunigas Pranas Masilionis? Kieno gi jis interesus gina? Tai — buvusio stambaus buožės sūnus, kilęs iš Pažosų kaimo (buvęs Joniškėlio rajonas). Jo tėvai turėjo 45 ha žemės, be saiko išnaudojo samdinius. Paskutiniaisiais buržuazijos valdymo metais šis ūkis priklausė kunigui Masilioniui. O jo seserys Anelė ir Stefanija, broliui pavedus, tvarkė ūkį. Kunigas grįždavo į namus tik apibarti samdinių, pasiglemžti jų uždirbto turto.

Neseniai nuykė į Karsakiškį pas gimines, aš dar kartą įsitikinau, kad tikrai labai juoda kunigo P. Masilionio sąžinė, jis iš prigimties negali pakęsti paprastų žmonių. Kada jis čia buvo klebonu, su bažnyčios vargonininku Benjaminu Čybu po bažnytinio choro priedangą organizavo buožės ir rengė sąrašus tų žmonių, kurie turėjo būti nužudyti. Giminingas dvasiško tėvelio kilmė ir vargonininkas B. Čybas. Šis taip pat kilęs iš stambių buožių šeimos. Jo tėvas Povilas Čybas Radžgalių apylinkėje (buvęs Vabalninko rajonas) valdė 51 ha žemės. Vargonininko broliui Paulinui ir kiti vokiškosios okupacijos metais ir pokario laikotarpiu pasižymėjo kaip žiaurūs tarybinių žmonių žudikai. Neveltui klebonas tokį vargonininką pažino ir, kaip liaudies patarlė sako, ant alaus pavadino.

Buožiška prigimtis ir išnaudotojiška padėtis klebono niekada neapleidžia. Jis ir Palėvenėje be saiko trokšta turto. O kad jį įsigytų, nesiskaito sujokiomis priemonėmis. Sutiko klebonas kartą „Aukštaičių“ kalūkio Mutkūnų kaimo kolūkietį Bronių Žiūką ir sako:

— Girdėjau, kad šioje žemėje per daug uždirbi... Atiduok bažnyčiai, ką turi, aš tavę į tokias knygas užrašysiu, kad tu ir žemėje, ir danguje šventuoju būsi.

Ištikimas klebono tarnas — Palėvenės bažnyčios zakristi-

TARPTAUTINĖ VAIKŲ GYNIMO DIENA

Jau tradicine tapo Tarptautinė vaikų gynimo diena. Tą dieną apžvelgiama geros valios žmonių kova už taikos išsaugojimą, už vaikų gyvybę, sveikatą ir gerovę, už tai, kad jie gerai augtų ir mokytųsi. Pasaulinis judėjimas jaunajai žmonijai kartai ginti, kuriam vadovauja Tarptautinė demokratinė moterų federacija, yra neatskiriama bendro demokratinių jėgų fronto dalis jų kovoje už taiką ir tautų saugumą. Tautoms kovojant už taiką visame pasaulyje, už vaikų laimę, tos kovos priešakyje žengia Tarybų šalis, kurioje kuriamas komunizmas. Tarybinės vyriausybės pasiūlymas visuotinai ir visiškai nusiginkluoti, puiki Tarybų Sąjungos iniciatyva mažinti ginkluotąsias pajėgas, jai pa-



„GEGUŽĖS PIRMOSIOS“ kolūkyje kiaulių fermos vedėjos Irenos Matulytės iniciatyva įrengtas poilsio kambarys kiaulių šerikėms. Čia yra baldai, radijas. Šerikės čia taip pat skaito laikraščius ir žurnalus, žaidžia šachmatais, šaškėmis.

St. Saulevičius

„Už sveiką buitį“ — tokiu pavadinimu sienlaikraštį leidžia „ALIZAVOS“ fermerių-akūserių punkto darbuotojai. Laikraščio turinys skaitytojus supažindina su ligomis ir priemonėmis nuo jų apsaugoti. Dabar išleistame numeryje daugiausia rašoma apie svarą, jos reikšmę.

A. Klioniūnas

„PIRMŪNO“ kolūkio gyvulių augintojai davė žodį per šiuos metus pagaminti kiaulienos 100 ha ariamos žemės 70 cnt. Tai 1,5 karto daugiau, negu buvo pagaminta praėjusiais metais. Pieno 100 ha naudmenų pagaminta 258 cnt. Įsipareigojimus pirmūniečiai spardiškai įgyvendina. Jau dabar yra pagaminta 100 ha ariamos žemės po 15,3 cnt kiaulienos ir po 10,6 cnt mėsos 100 ha naudmenų.

A. Šeputis

Jonas Vincas Biekša. Klebonas jį, tikriausiai, įeigu dar „nepadarė“, tai „padarys“ šventuoju. Mat, jis jau 1956 metais savo vardu klebonui prie bažnyčios gyvenamąjį namą pastatė (iš tikinčiųjų kišenės). Po metų išdygo tvartai karvei ir kiaulėms. Koks laimingas klebonas, kad Biekša jaučiasi beveik šventuoju.

Naujo, tarybinio gyvenimo tikrovė darbo žmonėms vaizdžiai įrodė, kad praeities atgyvenai — religijai nėra vietos mūsų tarpe. Šiandieną tarybinis žmogus yra toks galingas, kuris be jokių dievų, religijos pagalbos savo jėgomis ne miręs, bet gyvas „lipa“ į dangų, užvaldo visatą, tampa jos šeimininku.

Jonas Petronis

Kupiškio sviesto gamyklos darbininkas

čiai sumažinus savąsias viešųjų trečdaliu, įžiebė paprastų žmonių širdyse tikėjimą, kad visų žemės rutulio vaikų ateitis bus laiminga. Todėl su tokiu didžiuliu pasipiktinimu Tarybų šalyje ir visame pasaulyje buvo pasmerktų agresyvūs JAV imperialistų veiksmai, kurie sudaro grėsmę taikai, tautų saugumui, vaikų gyvybei ir gerovei.

Kaip džiaugsminga ir šviesi šventė, Tarptautinė vaikų gynimo diena minima socializmo šalyse, kur jaunų piliečių auklėjimu rūpinasi visa liaudis ir Komunistų partijos. Čia kasmet vis daugiau ir daugiau steigiami vaikų darželių ir lopšelių, mokyklų ir mokyklų-internatų, pionierių rūmų, stadionų, teatrų, pionierių stovyklų. Socialistinėse šalyse valstybė ir visuomenė skiria didžiulį dėmesį motinystės bei kūdikystės apsaugai.

Kapitalistinėse ir kolonijinėse šalyse birželio pirmoji yra diena kovos prieš skurdą ir vaikų badą, už jų teisę mokytis, už tai, kad jie būtų auklėjami taikos ir tautų draugystės dvasia. Milijonai geros valios žmonių vieningai siekia užtikrinti jaunajai kartai saugumą ir šviesią ateitį.

Skaičiai ir faktai

* 1959 metais Tarybų Sąjungos vaikų darželiuose ir lopšeliuose buvo 3,5 milijono vietų. Vaiko išlaikymas darželyje ar lopšelyje per mėnesį atsieina 500—600 rublių, bet tėvai moka tik nuo 40 iki 200 rublių. 1965 metais vietų skaičius vaikų darželiuose ir lopšeliuose bus

beveik dvigubai didesnis.

* Šį septynmetį vaikų auklėjimui vien tik ikimokyklinėse įstaigose Tarybų valstybė skiria daugiau kaip 103 milijardus rublių.

* Tarybų Sąjungoje visi mokyklinio amžiaus vaikai mokosi. Dabar mūsų šalyje veikia daugiau kaip 215 tūkstančių pradinių ir vidurinių mokyklų, kuriose mokosi daugiau kaip 31 milijonas vaikų.

* Mūsų šalyje jaunimą auklėja ir moko beveik 2 milijonai mokytojų, tai yra 17 moksleivių tenka vienas dėstytojas, kai tuo tarpu Jungtinėse Amerikos Valstijose 82 mokiniams tenka vienas mokytojas.

* 1959 metais profsąjungos buvo suorganizavusios 7438 pionierių stovyklas. Jose išsėjos apie 3,3 milijono vaikų. Kolūkiai tais metais įsteigė 2 tūkstančius su viršum stovyklų.

* Mūsų šalyje vaikams leidžiami 24 laikraščiai ir 34 žurnalai, veikia daugiau kaip 5 tūkstančiai vaikų bibliotekų.

* Kapitalistinėse šalyse skurdą sąlygomis gyvena 600 milijonų vaikų.

* Pusė mokyklinio amžiaus vaikų kapitalistiniame pasaulyje nemoka nei skaityti, nei rašyti.

* Įgyvendinus Tarybų Sąjungos pasiūlymą visuotinai ir visiškai nusiginkluoti, atliktų labai daug lėšų. 100 milijardų dolerių kasmet išleidžiama pasiruošimui karui. Šių lėšų užtenka pastatyti 10 milijonų namų, 50 tūkstančių mokyklų, 10 tūkstančių ligoninių.

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„P a b u d i n s i m e“

Tokiu pavadinimu žinutė buvo atspausdinta „Stalino keliu“ laikraščio 37 (1418) numeryje. Joje buvo rašoma, kad „Atžalyno“ kolūkio klubas bo-skaityklos ve-

Rajono kultūros skyrius redakcijai praneša, kad iškelti žinutėje faktai pasitvirtino. M. Kalnutie-

Iš nepaskelbtų laišku redakcijai

Neseniai laikraščio skaitytojas J. Gaidukas redakcijai rašė, kad Kupiškio viešbutis, jo iškaba iki šiol tebėra neapšviesti, kas keleiviams, atvykstantiems iš kitur naktį ir norintiems pernaktvoti, sudaro nepato-

gumų—sunku surasti vietą. Pasiuntus laiško nuorašą vietinio ūkio valdybai, gautas atsakymas, kad laiške iškelti faktai atitinka tikrovę. Artimiausiu metu bus įvesta elektra ir viešbučio iškaba apšviesta.



KIŠINIOVAS. Moldavų meno ir literatūros dekadės dienomis Maskvoje pasirodė Bendero miesto kultūros namų dainų ir šokių ansamblio šokių kolektyvas. Nuotraukoje: moldavų šokis „Pojdjom na choru“.

P. Lisenkino (TASS) nuotr.

STALINO KELIU

3 psl. 1960 m. birželio 1 d.

RAJONO GYVENTOJŲ ŽINIAI

Birželio mėnesyje rajono vykdomajame komitete priimtinės rinkėjus Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatai:

deputatas drg. JAKUBENAS TEOFILIS — birželio 1 d.
" " ŽILINSKAITE STASE — birželio 15 d.
" " ZLATKIENE-JAKUBAUSKAITE BIRUTE — birželio 29 d.

Kupiškio rajono ir miesto Tarybų deputatai priimtinės rinkėjus kiekvieną dieną pagal šį grafiką:

Data	Rajono Tarybos deputatai	Miesto Tarybos deputatai
1960 m. birželio 2 d.	Narkevičius Vladas, Antano	Kirtiklienė Janina, Stepo
" 3	Balkauskienė Bronė, Broniaus	Kisieliū Jozas, Antano
" 4	Satkūnaitė Birutė, Broniaus	Latvėnienė Stasė, Petro
" 6	Stepukas Jozas, Juozo	Augustauskas Bronius, Jono
" 7	Dyra Emilijonas, Povilo	Semėnas Romas, Povilo
" 8	Bernotas Jozas, Prano	Pranaitis Kazys, Antano
" 9	Purkėnienė Ona, Juozo	Gubinas Venjaminas, Vasilijaus
" 10	Paškauskaitė Danutė, Petro	Vanagas Antanas, Augusto
" 11	Ulba Julius, Alekso	Čepas Zenonas, Nikodemo
" 13	Vaitiekūnas Kazys, Kosto	Jelnionienė Elena, Antano
" 14	Vyšniauskienė Sofija, Adolfo	Baltrūnienė Eugenija, Jono
" 16	Deksnyš Jozas, Mato	Dugnas Povilas, Jono
" 17	Janilionis Stasys, Juozo	Masionis Bronius, Jono
" 18	Daukantas Algirdas, Igno	Vaitonytė Zina, Alekso
" 20	Petrulis Jonas, Gasparo	Serapinas Vytautas, Prano
" 21	Baltrūnienė Ona, Juliaus	Skuplenė Sofija, Petro
" 22	Binkevičius Vytautas, Jono	Petrulis Vytautas, Kazio
" 23	Kalnūtis Jozas, Juozo	Pajarskas Domas, Juozo
" 24	Gaidimauskas Alfonsas, Prano	Karpavičius Bronius, Augusto
" 25	Vizbaras Stanislovas, Domo	Liaškienė Ona, Ciprijono
" 27	Janūlionis Vladas, Jurgio	Sirvydis Bronius, Povilo
" 28	Užtupaitė Ona, Povilo	Zauka Stasys, Jono
" 30	Zulonaitė Marė, Povilo	Indrelienė Ona, Antano
1960 m. liepos 1 d.	Vilimas Bronius, Domo	Bekevičius Bronius, Stepo
" 2	Juknevičiūtė Stasė, Stasio	Kazlauskas Balys, Kosto
" 4	Mergiūnienė Vanda, Kazio	Petrulis Petras, Gabrio
" 5	Valunta Albertas, Jurgio	Simonavičius Petras, Augusto
" 6	Krasauskaitė Zita, Aloyzo	Derelienė Adolfinė, Prano
" 7	Triplikaitė Emilija, Izidoriaus	Diržys Stasys, Jono
" 8	Kirkilas Jozas, Broniaus	Vrubliauskas Stepas, Liongino
" 9	Petkevičiūtė Ona, Jurgio	Liaškus Edvardas, Prano
" 11	Kučinskas Antanas, Antano	Baronas Feliksas, Petro

Gyventojų priėmimas nurodytomis dienomis vyksta nuo 9 val. iki 18 val. (pietų pertrauka nuo 13 val. iki 14 val.).

KUPIŠKIO RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS VYKDOMASIS KOMITETAS

Sportas

RUNGTYNIAUJA ŠAULIAI

Kupiškio m. šaudykloje įvyko šaudymo varžybos. Jose dalyvavo VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos, Šepetos durpių-kraiko įmonės, „Ateties“, „Lėvens“ kolūkių ir kitos šaulių komandos. Pažymėtina, kad vidurinei mokyklai atstovavo net 3 komandos.

Pirmąją komandinę vietą varžybose iškovojo VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos komanda, kurią sudarė Lisas, Dundulis ir Baronas. Iš 300 galimų jie išmušė 254 taškus. Individualiai geriausiai sušaudė moksleivis A. Rudys, bet jam pirmą vietą nepripažintą, nes 90 taškų iš 100 galimų išmušė po peršaudymo. Pirmąją vietą užėmė Kiburyš („Lėvu“), o antrąją ir trečiąją vietas pasidalino Baronas su Dunduliu. A. Zlotus

JAUNIMAS NORI SPORTUOTI

Nemaža jaunimo yra „Gegužės Pirmosios“ kolūkyje. Be abejo, jaunimas laisva-

laikius nori kultūringai praleisti, daugelis domisi viena ar kita sporto šaka. Bet kaip bebūtų keista, iki šiol kolūkyje dar nėra įrengta nei tinklinio, nei krepšinio aikštelių — mat, kolūkio valdyba, jos pirmininkas B. Grybauskas atsisako šiam reikalui išskirti žemės sklypą. Esant tokiai padėčiai, jaunimas savo laisvalaikį praleidžia kur nors prie alaus ašotio. Be to, daugiau iniciatyvos sportiniais reikalais turėtų parodyti ir klubo-skaityklos vedėja D. Misiūnaitė. Sportinių draugijų ir organizacijų sąjungos rajono taryba privalo rimtai susirūpinti bloga sportine padėtimi „Gegužės Pirmosios“ kolūkyje.

J. Dagilis

**

Mes, „Vienybės“ kolūkio jaunimas, labai domimės sportu, visuomet perskaitome laikraščiuose naujausias sporto žinias. Žinoma, mes ir patys labai norime sportuoti, bet iki šiol kolūkyje nėra įrengtos sportinės aikštelės, nėra ir paties sportinio inventoriaus. Nejsteigta pas mus ir LDAALR organizacija. Tokia padėtis, savaime aišku, garbės nedaro kolūkio jaunimui.

Mes laukiame paramos iš rajono sportinių vadovų, o paskui tikrai imsime kruopštaus darbo įrengiant aikšteles ir užsiiminėjant sportu.

B. Vilys

Prekių atleidimas kreditan

Diena iš dienos vis labiau gerėja rajono gyventojų apsipirkinėjimas maisto ir pramoninėmis prekėmis. Kasdien prekyboje įgyvendinamos naujos prekybos formos: parduotuvės be pardavėjo, spintos-kioskai be pardavėjo, prekyba pavyzdžiais, atviras prekių išdėstymas, audinių sukirpimo stalai ir kt. O nuo š. m. birželio mėn. 1 d. Kupiškio vartotojų kooperatyvo universalinėje, kultūrinėje ir ūkiškų prekių parduotuvėse bus atleidišamos prekės kreditan. Atleisti prekes kreditan — tai reiškia duoti pirkėjams prekes išsimokėjimui. Prekės kreditan bus parduodamos darbininkams, tarnautojams, gaunantiems nuolatinį darbo atlyginimą ir nuolat gyvenantiems toje vietoje, kurioje yra parduotuvės, prekiaujančios prekėmis kreditan. Asmenims, dirbantiems laikiną darbą arba visam laikui neprisiregistravusiems, o taip pat įmonėms, įstaigoms ir organizacijoms prekės išsimokėtinai neparduodamos. Prekės kreditan bus parduodamos tik tuo atveju, jeigu pirkėjas pateiks darbovietės administracijos ir profsąjunginės organizacijos vadovų pasirašytą tarpininkavimo raštą, kuriame bus nurodyta darbo vieta, užimamos pareigos, vidutinis darbo užmokestis (paskutinių trijų mėnesių). Pirkėjas, pirkdamas prekę kreditan, įmoka

pirkimo metu už prekę iki 2500 rb vertės imtinai nemažiau 25 proc. prekės vertės, o už prekę, kainuojančią daugiau kaip 2500 rb — nemažiau 20 proc. prekės vertės. Likusią prekės vertės dalį pirkėjas privalo apmokėti kiekvieną mėnesį lygiomis dalimis. Taip pat pirkėjas gali padengti įsiskolinimą prieš terminą, bet kuriuo jam patogiu laiku. Už kreditan parduodamas prekes turi būti pilnutinai atsiskaitoma per 6 — 12 mėnesių, būtent: už prekes, kurių vertė iki 1500 rb imtinai — ne ilgiau kaip per 6 mėnesius, 1500 rb — 2500 rb vertės — ne ilgiau kaip per 9 mėnesius, daugiau kaip 2500 rb vertės — ne ilgiau kaip per 12 mėnesių.

Parduodant prekes kreditan, iš pirkėjų imamas prekiaujančių organizacijų naudai nuo mažmeninės kainos 1—2 proc. antkainis. Parduodant prekes kreditan laikotarpiui iki 9 mėn. — 1,5 proc., laikotarpiui iki 12 mėn. — 2 proc. antkainis. Bendra parduodamų prekių kreditan suma vienam asmeniui per metus neturi viršyti darbininko ar tarnautojo keturių mėnesių atlyginimo.

Smulkesnė informacija apie prekių atleidimą kreditan teikiama aukščiau minėtose parduotuvėse, Kupiškio vartotojų kooperatyve ir rajonų sąjungoje.

A. Jasinskienė
Rajonų sąjungos instr.-revizorius

Atleiskit, jeigu galite...

Ne kartą kreipiausi į mokytoją S. Vaitieką. — Nėra radijo dalių, — atsakydavo jis. Ir vėl slinko dienos. Tačiau kartą sužinojau, kad Rekašiaus vardo vidurinėje mokykloje gauta visokių radijo detalių. Kartu su mokytoju Vaitieka ir radijo-technikos būrelio pirmininku moksleivių Regimantu Kairiu nuėjome į sandėlį. Kairiui buvo leista išsirinkti keletą reikiamų dalių. Norėjosi ir man šitą gauti, bet jaučiau, kad neduos. Kitą dieną nusprendžiau kreiptis į mokytoją J. Vilčinską, tačiau neišdrįsau.

Grižau į namus gerokai susikrimtęs. Ką daryti? Prieš mane ant stalo buvo naujos schemos, norėjosi imtis gaminti naują radijo imtuvą, deja, tiek dalių, kiek turėjau išsigijęs už pinigų, kuriuos uždirbdavau vasarą dirbdamas Šepetos durpių-kraiko fabrike, man nebeužteko. Ir štai šovė mintis... pagrobti.

Nusėlinau, pagrobiau, parsinešiau namo. Dalių išsigijau, bet praradau ramybę. Pamatydavau, žiūrėk, į trobą sukančią svetimą žmogų, ir pastėdavau visas. Šis nusikaltėlio nerimas užgūlė visu sunkumu...

Nusprendžiau pasigaminti radijo siųstuvą. Nejuokas! Tokiam dalykeliui pasigaminti man prireikė tiek dalių, kad jų aš nei pusės dar neturėjau. Ir vėl šitai mane pastūmėjo vagystei,

ir vėl... Tačiau po to nerimas dar labiau užgūlė. — Neši vandenį tol, kol ašotio aš trūksta! — prisiminėdavau klasės vadovės B. Jurėnienės žodžius. — Viena nąsyk trąks ji ir man, — galvodavau aš, — vistiek trąks... Spėjau! Visa tai jaučiau ir net žinojau!

Radijo siųstuvui bereikėjo tik keletos detalių ir pagrindo. Kur gauti? Vėl eiti vogti? Bijojau. Kuo toliau, tuo labiau graužė sąžinė, emiau bijoti.

Tuo metu jau dirbau bloko fabriko elektros motorų pervyniojimo - mokiniu, tačiau su moksleiviais Algirdu Muraška ir Aloyzu Krioga susitikdavau. Jie buvo mano kaimynai. O nuo Muraškos, kad vagiliauju radijo dalis, nei neslėpdavau, nes visa tai pas jį rasdavo pastogę. Tiesa, Algirdas ne kartą man priekaišdavo, pats baimindavosi, bet aš jį ramindavau:

— Aš atsakysiu, negi tu! To jam užtekdavo. Ir štai, nusprendęs, kad tai bus paskutinis „žygis“, nusprendžiau kreiptis į draugus, kad padėtų. Šiaip ar taip, bet vienas jau nebegalėjau ryztis.

Ašotio aš trąko! Tikėjau, kad ji trąks, bet netikėjau, kad taip greit... Ir vis dėlto gerai, kad greit. Skaudu dabar, sunku pakelti į draugus akis, tačiau argi ne tokia vagišių kelio pabaiga?.. Tokia! Tiktaitokia! Veliau ar anksčiau, o pabaiga vienoda. Tiesa, nesijausdavau aš pilnaverčiu žmogumi jau tada, kai pirmą sykį pabandžiau...

Ką pagrobiau, viską grąžinsiu, už viską atsimokėsiu darbu — nuoširdžiu, atsiausiu darbu!

Padariau didelę klaidą. Ji graužia mane it kirminą, juoda dėmė paženklino mano jaunystę. Bet — tikekite — aš tą dėmę dar pašalinysiu! Būtinai pašalinysiu!

Atleiskit, jeigu galite..

Jonas Baranauskas
Vietinio ūkio valdybos darbininkas

Redaktorius S. Zauka

Pil. Kavoliūnienė-Baranauskaitė Pranė, Kazio d., gyv. Kupiškio m., Vytauto g-vėje Nr. 35, iškėlė ištuokos bylą pil. Kavoliūnui Kazui, Kazio s., gyv. Biržų rajone, Vabalninko mst., Tarybų a. Nr. 7. Bylą nagrinės Kupiškio rajono liaudies teismas.

„Nemuno“ kolūkio meno saviveiklos kolektyvas giliai užuojautą reiškia Makšteiui Jonui, mirus jo mylimai motinai.

Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos IIC klasės moksleivis ir klasės mokytoja giliai užuojautą reiškia Navickų šeimai dėl sūnaus mirties.

Kupiškio rajono kultūros darbuotojai reiškia giliai užuojautą „Lukonių“ kolūkio bibliotekos vedėjai Jacei Eleonorai dėl jos mylimos motinos mirties.

STALINO KELIU

4 psl. 1960 m. birželio 1 d.